

RV1G AVĪZE “ATBALSS”

Maijs – lapu vai sējas mēnesis

Skolā maijs ir pats ražīgākais laiks. Jāatrod sevī spēks veiksmīgam mācību gada finišam, jāpaspēj desmitiem darbu, sākot ar mācību aktivitātēm, skolas pasākumiem un beidzot ar atbildi uz jautājumu – ko darīšu vasarā? kā pavadīšu trīs mēnešus?

Bet maija avīzes numurā vēl atradīsiet pārdomas par ZPD valsts mēroga norises pasākumu, “iekāpšanu studenta kurpēs”, par to, kā notika “ielekšana Eiropas vilcienā”, hokeja čempionāta trakumu un būs skolas absolventu vēlējumi.

Par to, kādas atziņas guva ZPD valsts mēroga norises pasākuma dalībnieki, zina stāstīt **Katrīna Laputjova**.

Konference sākas 9:30 ar dalībnieku reģistrāciju. Sākumā visiem ir neliels stress, jo tu nezini, ko sagaidīt, ir jāatrod sava vieta, stends, jāuzzina laiki, kad pie tevis pienāks vērtētāji. Viss notiek ļoti raiti!

ZPD sākas ar ievaddaļu LU lielajā aulā, kur mūs iepazīstināja ar norisi, dažiem vērtētājiem un novēlēja veiksmi. Kad katrs no mums zināja savus laikus, mēs jau stāvējām pie

plakātiem, lai gaidītu savu pirmo vērtētāju. Visus pārņēma uztraukums, taču pēc pirmā vērtētāja tas diezgan ātri pārgāja, jo prezentācija noritēja ļoti komfortabli un ātri.

Bija arī brīvie brīži, kad varējām aplūkot citu darbus un apskatīt kopējo norisi. Kad visas trīs reizes darbs tika noprezentēts, bija laiks doties pusdienās un gaidīt rezultātus.

ZPD ir neaizmirstama pieredze, ko būtu jāpieredz ikvienam. Protams, nav viegli, bet pēc norises tu patiešām saproti, cik daudz ideju var pētīt un veidot darbos, cik dažādi ir skolēni, kas tos veic. Ir jāiegulda papildu darbs un jāpieliek pūles, lai visu paveiktu, bet visbeidzot tu gūsti lielu gandarījumu par to, ko esi

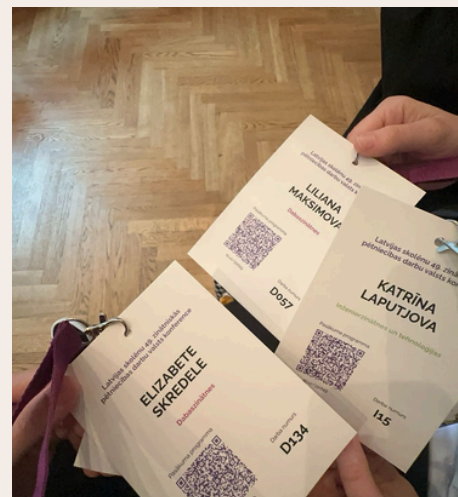
paveicis!

Stāsta **Anna Ulhicāne**

Pieredze bija īpaša. Laikam pirmo reizi dzīvē atrados tādā vidē, kur ir tik daudz jauniešu ar inovatīvām idejām un kuri ir bijuši gatavi šīs idejas īstenot.

Par stresu runājot, nezinu vai man paveicās vai tieši otrādi, nelaimejās. Bet, ierodoties Latvijas Universitātē un pierēģistrējoties, man tika paziņots, ka sāku darba prezentēšanu jau pēc 10 minūtēm. Laika, lai stresotu, tiešām nebija.

Pirmais, jāatrod savu plakātu milzīgā ēkā, otrais, jāizdzer kādu malku ūdens un trešais.. haha nav trešā. Klāt pie plakāta pienāk pirmais vērtētājs un citu domu un darbu vairs nav, kā tikai sākt!

Aizstāvēt savu zinātniski pētniecisko darbu ir kaut kas neiedomājams, jo tevi izjautā par darbu, kura radīšanai esi veltījis neskaitāmas stundas. Darba procesā ir arī grūtāki brīži, bet tas gala darbs un konferences, kuras seko pēc tam, var teikt, ir tāda viena liela kulminācija. Protams, vērtētāji ir atšķirīgi. Viens ir tik entuziastisks par darba ideju, ka kādas neprecizitāte neņem vērā. Bet tikmēr otrs ir ļoti nodevies vērtēšanai tā, ka jautājumi un diskusija par darbu un tā sīkumiem, šķiet, nebeidzas nekad.

Diena bija gara, bet tās laikā bija iespēja ne tikai prezentēt savu zinātniski pētniecisko darbu vērtētājiem, bet arī iepazīt citu jauniešu pētnieciskos darbus tik daudzās nozarēs. Interesanti, cik dažādas lietas var pētīt. Tomēr visus vienu vienu lieta - tā dziņa atklāt, pierādīt vai izpētīt.

Atmosfēra ir neiedomājama un iedvesma turpināt darboties pētniecības jomā pēc šī pasākuma ir dubultojusies.

Ļoti novērtēju šo iespēju gan īstenot kādu no manām dažreiz šķietami trakajām zinātniskajām idejām, gan arī iegūtā pētījuma rezultātus un secinājumus līdzdalīt nozaru speciālistiem, vienaudžiem un citiem interesentiem.

*Sagatavoja:
Katrīna Laputjova*

"STUDENTA KURPĒS"

Latvijas Universitāte katru gadu rīko pasākumu "Studenta korpēs", kas skolēniem dod iespēju vienu dienu pavadīt kā pilnvērtīgam studentam, piedaloties lekcijās, semināros un pat laboratorijas darbos. Šogad pasākums norisinājās no 7. līdz 12. aprīlim, pulcējot gandrīz 1500 skolēnu no visas Latvijas, kuri vēlējās iepazīt studiju vidi un studentu ikdienu.

Kuru studiju programmu Jūs izvēlējāties apmeklēt un kāpēc?

Silva Romāne, 11.e: Es izvēlējos apmeklēt Anglistikas, Eiropas valodu un biznesa studiju programmu, jo tā ir

programma, kur es nākotnē vēlētos studēt.

Laura Murāne, 11.e: Es izvēlējos apmeklēt Latvijas Universitātes Juridisko fakultāti, jo mani interesē tiesību zinātnes. Gribēju redzēt, kā notiek studijas šajā jomā un saprast, vai tā būtu piemērota arī man nākotnē.

Anete Grudule, 11.d: Es apmeklēju Kultūras un sociālās antropoloģijas programmu, jo vēl nezinu, ko vēlos studēt nākotnē, gribēju izmēģināt kaut ko jaunu un pirms tam nedzirdētu.

Monta Undīne Naudiņa, 11.e: Es izvēlējos studiju programmu tiesību zinātnē, Juridisko fakultāti, jo šī fakultāte mani visvairāk piesaistīja, un es tiešām vēlējos saprast, kā tur notiek studijas.

Aleksis Galkins, 11.e: Es apmeklēju Sporta, tehnoloģijas un sabiedrības veselības programmu, jo es gribēju apskatīties kaut ko saistītu ar sportu.

Kā Jūs raksturotu dienu, ko pavadījāt kopā ar LU studentu?

Silva Romāne, 11.e: Pasākums "Studentu korpēs" bija lieliska iespēja

iepazīt, ikdienas studiju norisi LU humanitāro zinātņu fakultātē. Es apmeklēju 2 lekcijas. Pirmā bija angļu valodas gramatika, otrā bija Ievads literatūras un kultūras studijās, kur mēs mācījāmies par kinofilmu vēsturi un attīstību. Lekcijas bija interesantas un palīdzēja izprast, kā notiek mācības. Studente bija ļoti atsaucīga un draudzīga. Viņa atbildēja uz visiem mani jautājumiem, padalījās savā pieredzē un deva man padomus.

Laura Murāne, 11.e: Diena bija ļoti interesanta un vērtīga. Apmeklēju divus seminārus – Lietu tiesības un Saistību tiesības. Semināros studenti aktīvi piedalījās diskusijās un risināja dažādus gadījumus, kurus, ja pareizi sapratu, sauc par kāzusiem. Studente, ar kuru pavadīju dienu, bija ļoti atsaucīga, paskaidroja neskaidrības un pastāstīja vairāk par studiju ikdienu. Diena pagāja ātri un deva labu priekšstatu par studiju vidi.

Anete Grudule, 11.d: Manuprāt, diena tika pavadīta ļoti produktīvi. Es apmeklēju vienu lekciju un vienu semināru, kur es komunicēju ar dažādu valstu studentiem, uzzināju, kas vispār ir antropoloģija, un satiku arī sava vecuma skolēnus, ar kuriem man ir līdzīgas intereses.

Monta Undīne Naudiņa, 11.e: Diena bija ļoti izzinoša un interesanta, ļāva man iejusties studenta lomā un uzzināt daudz ko jaunu.

Aleksis Galkins, 11.e: Diena bija produktīva, bet nedaudz garlaicīga, jo sākumā lekcijas bija ne tik interesantas, bet praktiskais darbs bija aizraujošs.

Vai tagad Jūs jūtat lielāku pārliecību par savu nākotnes studiju izvēli?

Silva Romāne, 11.e: Jā, pēc pasākuma "Studentu kurpēs" esmu pilnībā pārliecināta, ka vēlos studēt Latvijas Universitātē šajā programmā.

Laura Murāne, 11.e: Jā, noteikti. Pēc šīs pieredzes man ir daudz skaidrāks priekšstats par to, ko nozīmē studēt tiesību zinātnes. Tagad jūtu, ka šis virziens man tiešām ir piemērots un ir vieglāk pieņemt lēmumu par nākotni.

Anete Grudule, 11.d: Es joprojām neesmu pārliecināta, ko vēlos studēt nākotnē, taču šī bija lieliska pieredze, un šis ieskats antropoloģijā noteikti man noderēs.

Monta Undīne Naudiņa, 11.e: Jā, dalība pasākumā "Studenta kurpēs" radīja manī pārliecību un vēl lielāku interesi par tiesību zinātne un tās studijām.

Aleksis Galkins, 11.e: Jā, jo tagad esmu pārliecināts, ka vēlos darīt kaut ko vismaz nedaudz saistītu ar sportu un traumu novēršanu sportistiem.

Kādu padomu Jūs dotu citiem skolēniem, kas vēlas piedalīties "Studenta kurpēs"?

Silva Romāne, 11.e: Dalība pasākumā "Studentu kurpēs" ir lieliska iespēja saprast, kādu studiju virzienu izvēlēties pēc vidusskolas. Es pilnībā iesaku piedalīties visiem, pat, ja nav plānu studēt Latvijas Universitātē, jo tā ir iespēja ieskatīties universitātes studentu ikdienā. Pasniedzēji un studenti bija pretimnākoši un izpalīdzīgi, un informācija, ko var iegūt, ir patiešām vērtīga.

Laura Murāne, 11.e: Noteikti iesaku nebaidīties uzdot jautājumus un būt aktīviem. Tā var daudz vairāk uzzināt un saprast, vai šī studiju joma patiešām interesē.

Anete Grudule, 11.d: Es iesaku, visiem uzdrīkstēties un pieteikties, es jau piedalos šajā pasākumā otro reizi, un labprāt piedalītos vēlreiz. Tā ir laba pieredze un jauki pavadīta diena, domāju, ka nenožēlosiet, ja

pieteiksieties.

Monta Undīne Naudiņa, 11.e: Noteikti pieteikties un nebaidīties - arī ja tas būs kaut kas jauns. Studenti ir ļoti jauki un komunikabli, arī profesori ir saprotoši, un visa pieredze ir ļoti noderīga.

Aleksis Galkins, 11.e: Es iesaku piedalīties, tā ir iespēja izjautāt studentus, kas jau apmēram zina, ko vēlās darīt nākotnē un var pastāstīt noderīgu informāciju.

Sagatavoja:
Anete Grudule

Par savu pieredzi, piedaloties LU pasākumā "Studenta kurpēs", stāsta **Dzintars Plešners, 11.c kl.skolēns.**

LU pasākumā "Studenta kurpēs" ēnoju vienu no studiju programmas "finanšu menedžments" studentiem.

Pirms došanās uz Rīgu man bija jāvienojas par ēnošanas dienu. Lai iegūtu maksimāli vairāk informācijas, devos uz Rīgu dienā, kad bija lielākais iespējamais lekciju skaits-4 lekcijas. Tā kā es izvēlējos studiju nozari, kas mani interesē, šīs lekcijas bija saistošas, lai arī saturēja daudz man nezināmas informācijas.

Starp lekcijām bija 30 minūšu starpbrīži, kad varēja atpūsties, pusdienot. Tā kā pārzināju vietējo apkaimi, varēju laicīgi ierasties atpakaļ.

Students, kur ēnoju, bija ļoti draudzīgi un atbildēja uz maniem jautājumiem par studijām LU. Bija iespēja runāt arī ar citiem studentiem, piemēram, par dalību studentu pašpārvaldē.

Kopumā ņemot, mācības LU līdzinās mācībām ģimnāzijā. Tā bija vērtīga pieredze, lai iepazītu studiju vidi un studentu ikdienu.

"IELEC EIROPAS VILCIENĀ!"

Šobrīd daudz diskutē par to, ka ne visi jaunieši lietderīgi pavada savu brīvo laiku, neiesaistās aktivitātēs sava redzesloka paplašināšanai, tāpēc atspēkosim šo stereotipu, jo Rēzeknes Valsts 1.ģimnāzijas skolēni ir gatavi sadarboties, meklēt un atrod iespējas piedalīties dažādos projektos.

Par savu pieredzi, "ielecot Eiropas vilcienā", stāsta
Katrīna Laputjova

Neaizmirstams piedzīvojums, kas deva man iespēju iepazīt jaunus cilvēkus un uzzināt par iespējām Eiropā - DiscoverEU, Erasmus+, Eiropas Solidaritātes korpusa un citām iniciatīvām.

9. un 10. maijā, Eiropas dienas ietvaros, kopā ar 60 jauniešiem devāmies braucienā uz Liepāju ar vilcienu. Pasākums bija patiešām interesants!

Sākumā mums bija aktivitātes, kurās ne tikai iepazināmies savā starpā, bet arī ar organizatoriem- jauniešiem un JSPA darbiniekiem. Pēc plkst. 18.00 "Iecām" vilcienā un devāmies uz Liepāju. Mums bija noīrēts viens vagonš. Brauciena laikā notika dažādas aktivitātes – piedalījāmies pašvaldību vēlēšanās, spēlējām spēles un vēl vairāk iepazināmies.

Otrajā dienā mums bija vairākas darbnīcas, sadalījāmies komandās un aktīvi darbojāmies. Darbnīcu laikā jaunieši dalījās ar saviem pieredzes stāstiem, uzzinājām vairāk par līdzdalības iespējām, DiscoverEU, un paši veidojām reklāmas video. Tāpat uzzinājām vairāk par brīvprātīgā darba iespējām Eiropā un Eiropas Solidaritātes korpusu.

Visi, kas iesaistījās pasākumā, bija ļoti aktīvi, atbalstoši un ieinteresēti. Man ļoti patika šis pasākums, kas lika saprast, cik daudz iespēju mums ir, cik dažādi mēs esam.

Intervija ar Viktoriju Bērziņu

Kā pagāja pasākums?

-Es devos projektā "Ielec Eiropas vilcienā". Plkst. 15.00 notika pasākuma atklāšana un iepazīšanās. Man patika, ka uzreiz, nepiespiestā gaisotnē, mūs sāka iepazīstināt un izvērtēt — piemēram, Latvijas kartē bija jāatzīmē sava dzīvesvieta, lai beigās varētu

secināt, no cik dažādām vietām mēs esam sabraukuši. Tāpat varēja atzīmēt, kuros projektos (Erasmus+, DiscoverEU, brīvprātīgajā darbā vai līdzdalības pasākumos) līdz šim esam piedalījušies, lai saprastu, kāda līmeņa pieredze mums ir par jauniešu iespējām.

Pirms tam notika dažādas iepazīšanās aktivitātes, kas bija ļoti jautras, bet reizē arī nogurdinošas. Mana "sociālā baterija" tik ātri iztukšojās, ka īstenībā biju pateicīga, ka

laiks doties uz vilcienu. Mēs visi sakāpām... un jautrība varēja sākties no jauna.

Lai mūs iesildītu, notika neliela aktivitāte, kuras sākumā mūs sadalīja grupās. Katram dalībniekam bija jāizpilda uzdevums noteiktā laika limitā, piemēram, 15 sekunžu laikā jāpasaka kompliments vienai meitenei un vienam zēnam. Bija ļoti smieklīgi klausīties, kā katrs cenšas! Man pašai bija jāatrod sava mēneša gaviļnieks — tas bija grūtāk, nekā biju domājusi. Gandrīz līdz vagona beigām nācās iet, bet paspēju un pie soda netiku!

Mana mīļākā aktivitāte vilcienā bija neformālās/jautrās vēlēšanas — tika piedāvātas četras partijas. Mēs izvērtējām to idejas, uzdevām jautājumus un beigās pat balsojām. Tas

palīdzēja labāk izprast vēlēšanu struktūru, kas man bija ļoti noderīgi, jo šogad pirmo reizi varēšu piedalīties pašvaldību vēlēšanās.

Vēlāk mēs ieradāmies Liepājā. Vēlu vakarā notika atgriezeniskās saites veidošana par paveikto dienu un rītdienas plānošana. Ar saviem jauniegtajiem draugiem — Miku, Sintiju un Ievu, sapratām, ka nākamās dienas aktivitātes sākas tikai plkst. 10.00, tāpēc nolēmām agri piecelties un doties uz jūru. Šis nelielais pārgājiens satuvināja mūs vēl vairāk, un es nevaru sagaidīt, kad viņus satikšu atkal! Tad jau sākās dienas aktivitātes. Bija iespēja piedalīties piecās darbnīcās, taču programma jau bija izveidota tā, ka katra grupa apmeklēja tikai trīs. Tāpēc bija diezgan liela konkurence, lai tiktu sev vēlamajā grupā. Tā kā izvēlējos vienu no pēdējām, biju mazliet vilusies, ka netiku izvēlētajā grupā, taču beigās viss izvērtās labi!

Liepājas jauniešu centrā YOU+ uzzināju vairāk par pašvaldību vēlēšanām. Mēs pat paši veidojām savas vēlēšanu kampaņas, ko vērtēja jaunieši no Liepājas. Šī aktivitāte man patika visvairāk, jo sadarbojāmies ar citiem jauniešiem, apspriedām, ko vēlētos mainīt savā pašvaldībā un kā to efektīvi paveikt.

Pēc tam mūs iepazīstināja ar līdzdalības veidiem: pilsonisko, sociālo un politisko. Mums bija jāpastāsta, ko līdz šim esam darījuši saistībā ar katru no

šiem veidiem.

Noslēdzošā aktivitāte mūsu grupai bija par Erasmus+ iespējām. Tika stāstīts par citu jauniešu pieredzēm, par to, kā rakstīt projektus. Piedalījāmies arī jautrā aktivitātē, izlasot situācijas aprakstu, bija jāsakrāmē mugursoma ar visu nepieciešamo.

Pasākuma noslēgumā atskatījāmies uz paveikto šo divu dienu laikā. Izvērtējām arī citu staciju video, kuros, diemžēl, nepiedalījās, bet tie bija tiešām superīgi! Noslēgumā rakstījām iedrošinājuma vārdus viens otram, lai turpinātu būt aktīvi.

Kas man visvairāk patika?

-Man visvairāk patika iegūtās zināšanas un dāvanības! Tagad man ir zeķes Eiropas noskaņās un suvenīrs — tote bag ar pasākuma apdruku. Tāpat arī iepazītie jaunieši, kuri ir tikpat atvērti un ieinteresēti sadarboties un izpētīt iespējas, kā attīstīt sevi brīvprātīgajā darbā vai ar DiscoverEU iepazīt Eiropu. Bet visvairāk mani apbūra brīnišķīgais ēdiens — tas tiešām bija perfekts! Un, protams, nevaru aizmirst lielisko jauniešu komandu, kas šo pasākumu organizēja!

Kādi ieguvumi no šī pasākuma?

-Es labāk sāku izprast vēlēšanu procesu, īpaši pašvaldību vēlēšanas, un to, cik svarīgi ir izpētīt katras partijas piedāvājumus. Tāpat ieguvu neskaitāmas saites, lai aktīvāk iesaistītos Erasmus+ un citos jauniešu pasākumos, iepriekš man bija grūti saprast, kur meklēt informāciju. Ieguvu arī lieliskus draugus, neaizmirstamas atmiņas un vēlmi piedalīties vēl citos projektos vai pat pašai sākt domāt par pasākuma organizēšanu, lai iedvesmotu citus jauniešus!

VIENS TAUTA, VIENS SAPNIS – HOKEJS!

Latvija ir gan Dziesmu un Deju svētku zeme, gan aktīvi hokeja fanu valsts. Tie ir notikumi, kas vieno mūsu tautu. Šogad pasaules čempionāts hokejā noritēja Zviedrijā, dažas spēles ar Latvijas izlases piedalīšanos klātienē vēroja arī mūsu ģimnāziste **Anete Grudule**.

Par saviem iespaidiem, esot hokeja notikumu epicentrā, stāsta **Anete**.

Šogad atzīmēju astoto gadu, kopš apmeklēju pasaules hokeja čempionātus. Katrs gads ir bijis unikāls, piedāvājot jaunas pieredzes un neaizmirstamus

mirkļus. Šoreiz vēlos dalīties ar iespaidiem no 2025. gada čempionāta, kas norisinājās Stokholmā, Zviedrijā.

Latvijas izlase šogad piedalījās A grupā kopā ar Zviedriju, Kanādu, Slovākiju, Franciju, Austriju un Slovēniju. Spēles notika Avicii arēnā, kurā katra spēle bija kā svētki. Latvijas līdzjutēji bija sastopami visur – no fanu zonas līdz arēnai, radot īpašu atmosfēru.

Es biju klātienē uz Latvijas pirmajām trim spēlēm. Pirmā spēle norisinājās 10.maijā pret Franciju. Arēnā ļoti labi varēja saskatīt Latvijas fanu pārsvaru, visi dziedāja, svilpa un atbalstīja mūsu hokejistus no sirds. Pirmās spēles sākums bija saspringtāks, taču beigās Latvija uzvarēja ar pārliecinošu pārsvaru.

11.maijā Latvija stājās pretī Kanādas izlasei, kur mums negāja tik viegli. Lai gan

zaudējām, spēle ritēja aizraujoši, bija daudz labu momentu, un Latvijas komanda cīnījās līdz pēdējam.

Trešajā spēlē, 13.maijā, Latvijas izlase sacentās ar Slovēniju. Skatītāju bija palicis jau krietni mazāk, jo tā bija darba diena, bet joprojām Latvijas fani bija daudz skaļāki, gūstot vārus joprojām plīvoja Latvijas milzīgais fanu kreklis.

Īpašs latviešu fanu pārsvars bija jūtams arī pašā Stokholmā, ejot pa ielām varēja pamanīt daudz cilvēkus ar Latvijas fanu krekliem. Tāpēc ejot uz kādiem muzejiem, vienmēr varēja dzirdēt latviešu valodu, kā arī hokeja fani ir ļoti runīgi un draudzīgi, ka paši pienāks klāt un sāks sarunu. Lai gan es atrados ārzemēs, dažreiz bija sajūta, ka esmu Latvijā.

Netālu no arēnas atradās bārs, kuru, likās, ka latvieši ir nopirkuši. Katru dienu ejot tam garām, skanēja latviešu mūzika, ārā pie ēdienkartes stenda bija piesprausts Latvijas karogs, izskatījās, ka visi klienti ir latvieši un pat īpašniekiem bija uzģērbti Latvijas hokeja fanu krekli! Pēc trešās spēles, svinot Latvijas uzvaru, latvieši pie bāra durvīm uzcēla bungu torni, pie tā vēlāk gāja fotografēties arī citu valstu fani.

Kā jau katru gadu blakus arī atradās fanu zona, kur pa dienu arī varēja dzirdēt latviešu dziesmas un vakaros skanēja dzīvā mūzika. Fanu zonā bija pieejamas arī dažādas spēles, uzvarot varēja laimēt labas balvas, to apciemoja arī viņu talismans "Beaty", un kopumā tur bija ļoti patīkama atmosfēra.

Diemžēl, Latvijai šis pasaules čempionāts noslēdzās 20.maijā, kad tika aizvadīta pēdējā grupu

turnīra spēle pret Austrijas izlasi, taču mēs varam lepoties ar to, cik labi cīnījāmies katrā spēlē. Manuprāt, hokejs ir sports, kas vieno Latvijas tautu kā neviens cits. Latvijas hokejisti parādīja lielu atdevi un spēku, un es esmu ļoti priecīga, ka varēju būt klāt un atbalstīt mūsu izlasi no tribīnēm.

*Sagatavoja:
Anete Grudule*

"ATBALSS" KOMANDA,

Visa mācību gada garumā ar Jums kopā bija avīzes "Atbalss" komanda, kuras skaitliski lielāko daļu sastādīja 12.klašu skolēni-Beāte, Elizabete, Ingūna, Paula, Mārtiņš.

Jūs bijāt radoši, enerģiski, aktīvi, zinoši, motivēti, erudīti..un vēl un vēl...

Jūsu vēlējumi nākamajam mācību gadam!

Beāte Vēksēja

Novēlu gan skolēniem, gan skolotājiem nekad nepadoties- arī tad, kad nav viegli. Dzīve piedāvā tik daudz iespēju, svarīgākais ir tās izmantot! Ticiet sev, atbalstiet cits citu un dariet lietas ar prieku. Nekad nevar zināt, kas mūs sagaida rītdien-jāmācās no

klūdām un jānovērtē katra diena. Izbaidiet skolas laiku, jo 12 skolas gadi paskrien nemanot!

Ingūna Buldure

Lai šī skola ir vienmēr vieta, kur dzimst sapņi, aug zināšanas un sirds pukst siltumā. Lai katrs solis ved tuvāk gaismai, draudzībai un lieliem mērķiem!

Paula Esméralda Deksnē

Ieejot šīs skolas gaitenā pirmo reizi – ar vieglu satraukumu un rokās turot lilijas –, es vēl nenojautu, ka šī vieta kļūs par manām otrajām mājām. Skola man devusi ne tikai zināšanas, bet arī draugus, vērtības un pieredzi, kas paliks sirdī uz mūžu.

Nepamanāmi ir pienācis brīdis atvadīties no šīs tik pazīstamās vietas. Skolēniem novēlu novērtēt katru iespēju, ko skola sniedz – iesaistīties, radīt, rakstīt, domāt, dalīties ar citiem. Arī pievienoties skolas avīzei un ļaut savai balsij skanēt.

Skolotājiem – izturību, sirdssiltumu un ticību tam, ka viņu darbs iedvesmo daudz vairāk, nekā reizēm šķiet.

Paldies par visu.

Elizabete Skačkova

Ir pienācis brīdis atvadīties – nevis ar skumjām, bet ar sirsnīgu pateicību. Skola mums iemācīja vairāk, nekā var ierakstīt dienasgrāmatā. Tā mūs veidoja. Un tagad – katrs no mums dodas savā ceļā. Ar savu saviem sapņiem un savu mērķi. Bet kopīga paliks piederības sajūta – ka esam daļa no kaut kā lielāka, no kopīgas vēstures.

Lai arī turpmāk šī skola ir vieta, kur jaunie cilvēki mācās būt drosmīgi, domāt patstāvīgi.

Paldies liels!

Mārtiņš Mikažāns

No sirds pateicos savai skolai – vietai, kur pavadīti gadi, kas devuši daudz vairāk par zināšanām! Paldies par pamatu tālākajai izaugsmei, par pieredzi, kas palīdzējusi

kļūt pārliecinātākam un atvērtākam, un par iespējām būt pilsoniski aktīvam, iesaistītam un sadzirdētam! Esmu patiesi gandarīts, ka varēju mācīties skolā, kur svarīgi ir ne tikai augsti mācību sasniegumi, bet arī efektīvas mācību metodes un cieša saikne ar mūsdienās aktuālo!

Liels paldies skolotājiem par profesionalitāti, atbalstu un prasmī ieraudzīt skolēnos potenciālu! Pateicos par zelta vidusceļu starp prasīgumu un sapratni, kas palīdzēja augt ar pārliecību! Lai skola arī turpmāk ir vieta, kur jaunie skolēni var attīstīt savas spējas, domāt kritiski un veidot nākotni ar drošu pamatu! Lai pedagogiem netrūkst enerģijas, mērķtiecības un skaidra redzējuma arī turpmāk!

Tiekamies Absolventu vakaros!

Novēlam Jums turpmāk nebaidīties nākt, sadarboties, uzrunāt, būt klāt esošiem daudzās dzīves notikumos!

Tiekamies 2025./2026. mācību gadā!

Avīzes komanda